

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/65/EB

2007 m. gruodžio 11 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir į 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Tarybos direktyvoje 89/552/EEB ⁽⁴⁾ suderinamos tam tikros valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytos nuostatos, susijusios su televizijos programų transliavimu. Tačiau dėl naujų technologijų

audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų perdavimo srityje reikia pritaikyti reguliavimo sistemą, kad būtų atsižvelgiama į struktūrinių pokyčių, informacijos ir ryšių technologijų (IRT) sklaidą ir technologinių inovacijų poveikį verslo modeliams, ypač komercinio programų transliavimo finansavimą, ir užtikrinamos optimalios konkurencijos sąlygos bei teisinis tikrumas Europos informacinių technologijų ir žiniasklaidos sektoriui ir paslaugų teikėjams, o taip pati pagarba kultūrinei ir kalbinei įvairovei.

(2) Valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, susiję su televizijos programų transliavimu, jau reglamentuojami Direktyva 89/552/EEB, tačiau taisyklėse, kurios taikomos tokiai veiklai kaip užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra skirtumų, ir kai kurie iš jų gali kliudyti laisvam tų paslaugų judėjimui Europos bendrijoje ir iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje.

(3) Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra ir kultūrinės, ir ekonominės paslaugos. Vis didėjanti šių paslaugų svarba visuomenei, demokratijai – visų pirma užtikrinant informacijos laisvę, nuomonių įvairovę, žiniasklaidos pliuralizmą, – švietimui ir kultūrai yra priežastis šioms paslaugoms taikyti specialias taisykles.

(4) Sutarties 151 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad Bendrija, imdamasi kokių nors veiksmų pagal kitas Sutarties nuostatas, atsižvelgtų į kultūros aspektus, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti kultūrų įvairovę.

(5) Europos Parlamentas 2005 m. gruodžio 1 d. ⁽⁵⁾ ir 2006 m. balandžio 4 d. ⁽⁶⁾ rezoliucijose dėl Dohos derybų raundo ir dėl PPO ministrų konferencijos paragino vykdant derybas dėl Bendrojo susitarimo dėl prekybos

⁽¹⁾ OL C 318, 2006 12 23, p. 202.

⁽²⁾ OL C 51, 2007 3 6, p. 7.

⁽³⁾ 2006 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2007 spalio 15 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2007 lapkričio 29 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽⁴⁾ 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, 1989 10 17, p. 23). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/36/EB (OL L 202, 1997 7 30, p. 60).

⁽⁵⁾ OL C 285 E, 2006 11 22, p. 126.

⁽⁶⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 155.

paslaugomis (GATS) neliberalizuoti pagrindinių viešųjų paslaugų, pavyzdžiui, audiovizualinių paslaugų. 2006 m. balandžio 27 d. rezoliucijoje ⁽¹⁾ Europos Parlamentas parėmė UNESCO konvenciją dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo, kurioje ypač pabrėžiama, kad „kultūrinė veikla, kultūros vertybės ir paslaugos yra ekonominio ir kultūrinio pobūdžio, nes perteikia identitetą, vertybes ir prasmę, todėl neturėtų būti manoma, kad jos turi vien tik komercinę vertę“. 2006 m. gegužės 18 d. Tarybos sprendimu Nr. 2006/515//EB dėl Konvencijos dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo sudarymo ⁽²⁾ UNESCO konvencija buvo patvirtinta Bendrijos vardu. Konvencija įsigaliojo 2007 m. kovo 18 d. Šia Direktyva laikomasi tos Konvencijos principų.

- (6) Tradicinės audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, pvz., televizija, ir naujos užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, yra svarbus išdarbinimo šaltinis Bendrijoje, ypač mažose ir vidutinėse įmonėse, ir jos skatina ekonominį augimą bei investicijas. Atsižvelgiant į lygiaverčių sąlygų ir veiksmingos Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinkos svarbą, turėtų būti laikomasi pagrindinių vidaus rinkos principų, pvz., laisvos konkurencijos ir vienodų sąlygų sudarymo, kad taip būtų užtikrintas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rinkos skaidrumas ir nuspėjamumas bei kad nebūtų sudaryta didelių kliūčių į ją patekti.
- (7) Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikiančios Europos bendrovės susiduria su teisinio netikrumo ir nevienodų konkurencijos sąlygų problemomis, kurios susijusios su naujas užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas reglamentuojančiais teisės aktais. Todėl, siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, padidinti teisinį tikrumą, padėti užbaigti vidaus rinkos kūrimą bei sudaryti sąlygas bendros informacinės erdvės atsiradimui, visoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms – tiek televizijos programų transliavimo (t. y. linijinėms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms), tiek užsakomosioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms (t. y. nelineinėms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms) – būtina taikyti bent pagrindines suderintas taisykles. Pagrindiniai Direktyvos 89/552/EEB principai, t. t. kilmės šalies principas ir bendrieji minimalūs standartai, pasiteisino, todėl jie turi likti galiojanti.
- (8) 2003 m. gruodžio 15 d. Komisija priėmė komunikatą dėl Europos audiovizualinės politikos reguliavimo ateities, kuriame pabrėžė, kad reguliavimo politika tame sektoriuje dabar ir ateityje turi apsaugoti tam tikrus visuomenės interesus, pavyzdžiui, kultūrų įvairovę, teisę gauti informaciją, žiniasklaidos pliuralizmą, nepilnamečių

apsaugą bei vartotojų apsaugą ir geresnį visuomenės informuotumą bei žiniasklaidos priemonių naudojimo sąstingumą.

- (9) 1999 m. sausio 25 d. Tarybos ir Taryboje susirinkusių valstybių narių Vyriausybės atstovų rezoliucijoje dėl visuomeninio transliuotojo ⁽³⁾ dar kartą patvirtinta, kad vykdamas visuomeninio transliuotojo misiją reikia ir toliau naudotis technologijų pažanga. Privatių ir visuomeninių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjų koegzistavimas yra išskirtinis Europos audiovizualinės žiniasklaidos rinkos požymis.
- (10) Komisija patvirtino iniciatyvą „i2010: Europos informacinė visuomenė“, kuria siekiama skatinti informacinės visuomenės ir žiniasklaidos sektoriaus augimą ir darbo vietų kūrimą. Tai yra išsami strategija, kurios tikslas – skatinti europinio turinio kūrimą ir skaitmeninės ekonomikos plėtrą bei IRT naudojamą informacinės visuomenės paslaugų ir žiniasklaidos paslaugų bei tinklų ir įrenginių konvergencijos aplinkybėmis, modernizuojant ir taikant visas ES politikos priemones: reguliavimo priemones, mokslinius tyrimus ir partnerystę su pramone. Komisija įsipareigojo sukurti nuoseklią informacinės visuomenės paslaugų ir žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje sistemą ir modernizuoti audiovizualines paslaugas reglamentuojančius teisės aktus, pradedant 2005 m. Komisijos pasiūlymu modernizuoti Televizijos be sienų direktyvą ir pakeisti ją Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva. Iš esmės iniciatyvos i2010 tikslas bus pasiektas netrukdamas pramonei augti – reguliuojant jos veiklą tik tiek, kiek būtina, taip pat netrukdamas naujoms mažoms įmonėms, kurios yra ateities gerovės ir darbo vietų kūrėjos, klestėti, kurti inovacijas ir užimtumą laisvoje rinkoje.
- (11) 2003 m. rugsėjo 4 d. ⁽⁴⁾, 2004 m. balandžio 22 d. ⁽⁵⁾ ir 2005 m. rugsėjo 6 d. ⁽⁶⁾ Europos Parlamentas priėmė rezoliucijas, kuriose raginama pritaikyti Direktyvą 89/552/EEB prie struktūrinių pokyčių ir technologijų pažangos visapusiškai laikantis pagrindinių direktyvos principų, kurie lieka galiojanti. Be to, jis iš esmės parėmė bendrą principą, pagal kurį pagrindinės taisyklės taikomos visoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, o papildomos taisyklės – televizijos transliavimo paslaugoms.

⁽³⁾ OL C 30, 1999 2 5, p. 1.

⁽⁴⁾ Europos Parlamento rezoliucija dėl televizijos be sienų (OL C 76 E, 2004 3 25, p. 453).

⁽⁵⁾ Europos Parlamento rezoliucija dėl saviraiškos ir informacijos laisvės (Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 2 dalis) pažeidimo rizikos ES ir ypač Italijoje (OL C 104 E, 2004 4 30, p. 1026).

⁽⁶⁾ Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 89/552/EEB („Televizija be sienų“), iš dalies pakeistos Direktyva 97/36/EB, taikymo 2001–2002 metų laikotarpiu (OL C 193 E, 2006 8 17, p. 117).

⁽¹⁾ OL C 296 E, 2006 12 6, p. 104.

⁽²⁾ OL L 201, 2006 7 25, p. 15.

- (12) Ši direktyva užtikrina, kad būtų labiau gerbiamos pagrindinės teisės, ir ji visiškai atitinka Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje⁽¹⁾, ypač jos 11 straipsnyje, pripažįstamus principus. Šiuo atžvilgiu ši direktyva jokia būdu neturėtų valstybėms narėms trukdyti taikyti savo konstitucinių nuostatų dėl spaudos laisvės ir laisvės reikšti savo mintis bei įsitikinimus žiniasklaidoje.
- (13) Ši direktyva neturėtų paveikti valstybių narių įsipareigojimų, atsirandančių taikant 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽²⁾. Todėl užsakomosioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms taikytinų nacionalinių priemonių projektui, kuris būtų griežtesnis arba išsamesnis nei priemonės, kurių reikalaujama vien šiai direktyvai perkelti į nacionalinę teisę, turėtų būti taikomos Direktyvos 98/34/EB 8 straipsniu nustatytos pareigos dėl procedūrų.
- (14) 2002 m. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva)⁽³⁾, atsižvelgiant į jos 1 straipsnio 3 dalį, nedaro poveikio Bendrijos ar nacionalinio lygio priemonėms, kuriomis siekiama bendros svarbos tikslų, ypač susijusių su turinio reguliavimu ir audiovizualine politika.
- (15) Šios direktyvos nuostatomis neturėtų būti reikalaujama ar skatinama, kad valstybės narės nustatytų naujas kurio nors audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos tipo licencijavimo ar administracinių leidimų sistemas.
- (16) Šioje direktyvoje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sąvokos apibrėžimas turėtų būti aiškinamas kaip apimantis tik tas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas – televizijos transliavimo ar užsakomąsias –, kurios yra masinio informavimo pobūdžio, t. t. tas, kurios skirtos didelei plačiosios visuomenės daliai arba kurios galėtų turėti akivaizdų poveikį jai. Jos taikymas turėtų būti apribotas Sutartyje apibrėžtomis paslaugomis ir todėl turėtų apimti visų formų ekonominę veiklą, įskaitant viešųjų paslaugų įmones, bet neapimti veiklos, kuri visų pirma yra ne ekonominio pobūdžio ir kuri nekonkuruoja su televizijos programų transliavimu, pavyzdžiui, asmeninių tinklavičių ir paslaugų, kurias sudaro privačių vartotojų sukurtu audiovizualinio turinio, skirto dalintis ir keistis informacija bendrų interesų bendruomenėse, teikimo arba platinimo.
- (17) Užsakomosioms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms būdinga, kad jos yra „panašios į televiziją“, t. t. jos, kaip ir televizijos programos, konkuruoja dėl tos pačios auditorijos, o dėl šių paslaugų pobūdžio bei priemonių, suteikiančių galimybę naudotis paslaugomis, vartotojas pagrįstai tikėtusi šia direktyva reglamentuojamos apsaugos. Atsižvelgiant į tai ir siekiant užkirsti kelią skirtumams laisvo judėjimo ir konkurencijos srityse, „programos“ samprata turėtų būti aiškinama dinamiškai, atsižvelgiant į televizijos programų transliavimo pokyčius.
- (18) Šioje direktyvoje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sąvokos apibrėžimas turėtų apimti visuomenės informavimo priemones, skirtas plačiosios visuomenės informavimui, pramogoms ir švietimui, bei komercinius audiovizualinius pranešimus, tačiau neapimti jokių asmeninės korespondencijos formų, pavyzdžiui, ribotam adresatų skaičiui siunčiamų elektroninių laiškų. Sąvokos apibrėžimas taip pat neturėtų apimti jokių paslaugų, kurių pagrindinis tikslas nėra teikti programas, t. t. kuriose bet koks audiovizualinis turinys yra tik šalutinis, o ne pagrindinis tikslas teikiant paslaugą. Pavyzdžiui, tai gali būti tinklavietė, turinti audiovizualinių elementų, kurių funkcija – tik pagalbinė, pavyzdžiui, animacinių grafikos elementų, trumpų reklaminių skelbimų ar informacijos, susijusios su produktu ar kitokia nei audiovizualine paslauga. Dėl šių priežasčių ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma sėkmės žaidimams, kuriuose statoma pinigų suma, įskaitant loterijas bei lažybas ir kitas azartinių lošimų paslaugų formas, taip pat prijungties režimo žaidimams ir paieškos programoms, išskyrus laidas, skirtas azartiniams lošimams ar sėkmės žaidimams.
- (19) Šioje direktyvoje žiniasklaidos paslaugų teikėjo apibrėžimas neturėtų apimti fizinių ar juridinių asmenų, tik perduodančių programas, už kurias redakcinė atsakomybė tenka trečiosioms šalims.
- (20) Televizijos transliavimas šiuo metu visų pirma apima analoginę ir skaitmeninę televiziją, tiesiogines perdavimo paslaugas, transliavimą žiniatinkliu ir panašias į užsakomųjų programų televiziją paslaugas, kadangi užsakomųjų programų televizija, pvz., yra užsakomoji audiovizualinė paslauga. Apskritai turėtų būti laikoma, kad televizijos transliavimas arba televizijos programos, kurias tas pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas siūlo kaip užsakomąsias audiovizualines paslaugas, atitinka šios direktyvos reikalavimus, kai tenkinami reikalavimai, taikomi televizijos transliavimui, t. t. linijiniam perdavimui. Tačiau tuomet, kai vienu metu siūlomos skirtingų rūšių paslaugos, kurios yra akivaizdžiai atskiros paslaugos, ši direktyva turėtų būti taikoma kiekvienai atitinkamai paslaugai.
- (21) Ši direktyva neturėtų būti taikoma elektroninėms laikraščiams ir žurnalų versijoms.

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

⁽²⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

⁽³⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33, su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 717/2007 (OL L 171, 2007 6 29, p. 32).

- (22) Šioje direktyvoje sąvoka „audiovizualinis“ turėtų reikšti vaizdus, perteikiančius judesį, lydimą arba nelydimą garso, taigi įskaitant begarsius filmus, tačiau neįskaitant garso perdavimo ar radijo paslaugų. Nors pagrindinis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos tikslas – teikti programas, tokios paslaugos apibrėžimas taip pat turėtų apimti programas lydintį turinį, kurio pagrindą sudaro tekstas, pavyzdžiui, subtitravimo paslaugas ir elektroninius programų vadovus. Atskiroms tekstais grindžiamoms paslaugoms ši direktyva neturėtų būti taikoma, nes pagal Sutartį ji neturi poveikio valstybių narių laisvei reglamentuoti tokias paslaugas nacionaliniu lygiu.
- (23) Žiniasklaidos paslaugų teikėjo vaidmeniui ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms apibrėžti labai svarbi redakcinės atsakomybės samprata. Valstybės narės, patvirtindamos šios direktyvos įgyvendinimo nuostatas, gali dar patikslinti redakcinės atsakomybės apibrėžimo aspektus, ypač „veiksmingos kontrolės“ sampratą. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje⁽¹⁾ nustatytoms atsakomybės išimtims.
- (24) Televizijos programų transliavimo atveju žiūrėjimo vienu metu samprata turėtų apimti ir žiūrėjimą beveik vienu metu, jei dėl perdavimo procesui būdingų techninių priežasčių atsiranda trumpas atsilikimas tarp programų perdavimo ir priėmimo.
- (25) Visi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos požymiai, nurodyti jos apibrėžime ir paaiškinti 16–23 konstatuojamosiose dalyse, turėtų egzistuoti vienu metu.
- (26) Greta televizijos reklamos ir teleparduotuvių apibrėžimų šioje direktyvoje turėtų būti pateiktas platesnis komercinio audiovizualinio pranešimo sąvokos apibrėžimas, kuris vis dėlto neturėtų apimti nemokamai transliuojamų pranešimų apie viešąsias paslaugas ir kreipimusi dėl labdaros.
- (27) Kilmės šalies principas turėtų išlikti pagrindiniu šios direktyvos principu, nes jis yra būtinas vidaus rinkai kurti. Todėl šį principą reikėtų taikyti visoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjams būtų užtikrintas teisinis tikrumas – būtinas naujų verslo modelių kūrimo ir tokių paslaugų teikimo pagrindas. Jis taip pat būtinas laisvam informacijos ir audiovizualinių programų judėjimui vidaus rinkoje užtikrinti.
- (28) Siekiant skatinti stiprią, konkurencingą ir integruotą Europos audiovizualinę pramonę bei stiprinti žinias-
- klaidos pliuralizmą visoje Europos Sąjungoje, tik viena valstybė narė turėtų turėti jurisdikciją audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjui, o informacijos pliuralizmas turėtų būti esminiu Europos Sąjungos principu.
- (29) Dėl technologijų pažangos, ypač skaitmeninių palydovinių programų srityje, reikėtų adaptuoti papildomus kriterijus, kad būtų galima užtikrinti tinkamą reglamentavimą ir veiksmingą jo įgyvendinimą, taip pat suteikti rinkos dalyviams laisvę spręsti dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio.
- (30) Kadangi ši direktyva susijusi su plačiai visuomenei Europos Sąjungoje siūlomomis paslaugomis, ji turėtų būti taikoma tik toms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai standartine vartotojų įranga gali priimti vienos ar daugiau valstybių narių gyventojai. „Standartinės vartotojų įrangos“ apibrėžimą nustato kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos.
- (31) Sutarties 43–48 straipsniuose nustatoma pagrindinė teisė į įsisteigimo laisvę. Todėl žiniasklaidos paslaugų teikėjai paprastai turėtų galėti pasirinkti valstybę narę, kurioje jie nori įsisteigti. Teisingumo Teismas taip pat pabrėžė, kad „Sutartis nedraudžia bendrovei pasinaudoti laisve teikti paslaugas, jei ji neteikia paslaugų toje valstybėje narėje, kurioje ji yra įsisteigusi“⁽²⁾.
- (32) Valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė jų jurisdikcijai priklausantiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams taikyti išsamesnes ar griežtesnes taisykles šia direktyva suderintose srityse, užtikrinant, kad šios taisyklės atitiktų bendruosius Bendrijos teisės principus. Siekiant reguliuoti tuos atvejus, kai vienos valstybės narės jurisdikcijai priklausantis transliuotojas transliuoja televizijos programą, kuri visiškai arba daugiausia yra skirta kitos valstybės narės teritorijai, tinkamu sprendimu, kuriuo atsižvelgiama į valstybėms narėms susirūpinimą keliančias problemas ir tinkamai taikomas kilmės šalies principas, būtų reikalaujama valstybėms narėms bendradarbiauti tarpusavyje, o taisyklių apėjimo atvejais – kodifikuota Teisingumo Teismo praktika⁽³⁾ kartu su efektyvesne tvarka. Bendro visuomenės intereso taisyklių sampratą išplėtojo Teisingumo Teismas savo teisminėje praktikoje, susijusioje su Sutarties 43 ir 49 straipsniais; ši samprata apima, *inter alia*, vartotojų apsaugos taisykles, nepilnamečių apsaugą ir kultūros politiką. Bendradarbiauti prašančioji valstybė narė turėtų užtikrinti, kad išsamesnės ar griežtesnės nacionalinės taisyklės būtų objektyviai būtinos, taikomos nediskriminuojant ir proporcingos.

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

⁽²⁾ Byla C-56/96 VT4, 22 punktas; Byla C-212/97 *Centros prieš Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; taip pat žr.: bylą C-11/95 Komisija prieš Belgijos Karalystę ir bylą C-14/96 *Paul Denuit*.

⁽³⁾ Byla C-212/97 *Centros prieš Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; byla C-33/74 *Van Binsbergen prieš Bestuur van de Bedrijfsvereniging*; byla C-23/93 TV 10 SA prieš *Commissariaat voor de MEDIA*, 21 punktas.

- (33) Valstybė narė, kiekvienu atskiru atveju vertindama, ar kitoje valstybėje narėje įsisteigusio žiniasklaidos paslaugų teikėjo transliuojama programa yra visiškai ar daugiausia skirta jos teritorijai, gali naudotis tokiais požymiais, kaip pajamų iš televizijos reklamos ir (arba) abonentinio mokesčio kilmė, pagrindinė paslaugos kalba arba programų ar komercinio pobūdžio pranešimų, specialiai skirtų visuomenei toje valstybėje narėje, kurioje šios programos yra gaunamos, buvimas.
- (34) Pagal šią direktyvą, nepaisant kilmės šalies principo taikymo, valstybės narės gali imtis priemonių, kurios apriboja laisvą televizijos programų transliavimo paslaugų judėjimą, tačiau tik tam tikromis šioje direktyvoje numatytomis sąlygomis ir laikydamosi šioje direktyvoje nustatytos tvarkos. Tačiau Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi nuomonės, kad bet koks laisvės teikti paslaugas apribojimas, pavyzdžiui, bet koks nukrypimas nuo pagrindinio Sutarties principo, turi būti aiškinamas siaurai ⁽¹⁾.
- (35) Užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų laisvo teikimo apribojimai turėtų būti galimi tik pagal sąlygas ir tvarką, kuri atkartoja pagal Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 4, 5 ir 6 dalis jau nustatytas sąlygas ir tvarką.
- (36) Komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai „Reglamentavimo gerinimas augimui ir užimtumui Europos Sąjungoje skatinti“ Komisija pabrėžė, kad būtina atidi tinkamiausio reguliavimo būdo analizė, ypač siekiant nustatyti, ar tam tikram sektoriui arba problemai spręsti tinkamesnis būtų teisės aktas, ar derėtų apsvarstyti alternatyvas, pvz., bendrąjį reguliavimą arba savireguliaciją. Be to, patirtis parodė, kad pagal skirtingas valstybių narių teisės tradicijas įgyvendintos bendro reguliavimo ir savireguliacijos priemonės gali atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą. Priemonės, kuriomis siekiama visuomenės intereso tikslų besiplečiančiame audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sektoriuje, yra veiksmingesnės, jeigu jos vykdomos jas aktyviai remiant patiems paslaugų teikėjams.

Taigi, savireguliacija yra savanoriškos iniciatyvos rūšis, kuri suteikia galimybę ūkio subjektams, socialiniams partneriams, nevyriausybinėms organizacijoms arba asociacijoms tarpusavyje ir sau patvirtinti bendras gaires. Pagal savo skirtingas teises tradicijas valstybės narės turėtų pripažinti vaidmenį, kurį gali atlikti veiksmingas savireguliacija kaip veikiančių teisėkūros bei teisminių ir (arba) administracinių mechanizmų papildymas, bei jo svarų indėlį siekiant įgyvendinti šios direktyvos tikslus.

⁽¹⁾ Byla C-355/98 Komisija prieš Belgiją [2000] Rink. p. I-1221,28 punktas; byla C-348/96, *Calfa*, [1999] Rink. p. I-0011, 23 punktas.

Nors savireguliacija gali būti papildomu tam tikrų šios direktyvos nuostatų įgyvendinimo metodu, tačiau jis neturėtų visiškai pakeisti nacionalinio teisės aktų leidėjo pareigų.

Bendras reguliavimas bent sukuria „teisinį ryšį“ tarp savireguliacijos ir nacionalinio teisės aktų leidėjo vadovaujantis valstybių narių teisinėmis tradicijomis. Taikant bendrą reguliavimą turėtų būti numatyta galimybė įsikišti valstybei, jei neįgyvendinami jo tikslai. Nedarant poveikio valstybių narių formalioms pareigoms, susijusioms su perkėlimu į nacionalinę teisę, šia direktyva skatinama naudoti bendrą reguliavimą ir savireguliaciją. Tuo valstybės narės neturėtų būti įpareigojamos nustatyti bendros reguliavimo ir (arba) savireguliacijos tvarkos bei neturėtų būti trikdomos ar trukdomos valstybėse narėse jau esančios ir veiksmingai taikomos bendro reguliavimo arba savireguliacijos iniciatyvos.

- (37) Žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumas – tai įgūdžiai, žinios ir suvokimas, sudarantys galimybę vartotojams veiksmingai ir saugiai šias priemones naudoti. Žiniasklaidos priemonių naudojimo įgūdžių turintys žmonės sugeba tinkamai pasirinkti, suvokti turinio ir paslaugų pobūdį bei pasinaudoti visomis galimybėmis, kurias siūlo naujosios ryšių technologijos. Jie gali geriau apsaugoti save ir savo šeimas nuo žalingo arba nusikaltamo turinio. Todėl visose visuomenės grupėse turėtų būti skatinama žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo plėtra ir atidžiai sekama šio proceso pažanga.

2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijoje dėl nepilnamečių ir žmogaus orumo apsaugos ir dėl atsakymo teisės, atsižvelgiant į Europos audiovizualinių ir internetinių informacinių paslaugų pramonės konkurencingumą ⁽²⁾, jau nustatytos galimos priemonės, skirtos žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumui skatinti, pavyzdžiui, tęstinis mokytojų ir instruktorių švietimas, specialus vaikų mokymas apie internetą nuo labai ankstyvo amžiaus, įskaitant paskaitas, atviras tėvams, arba piliečiams skirtų nacionalinių kampanijų rengimas naudojant visas ryšių priemones, siekiant suteikti informaciją apie atsakingą interneto naudojimą.

- (38) Transliuotojams gali būti suteikiama išskirtinė teisė didelės visuomeninės svarbos renginių televizijos transliacijoms. Tačiau žinių ir programų rengimo praktikoje Europos Sąjungoje būtina skatinti pliuralizmą ir laikytis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnyje pripažintų principų.

⁽²⁾ OL L 378, 2006 12 27, p. 72.

(39) Siekiant užtikrinti pagrindinę laisvę gauti informaciją ir visapusišką bei tinkamą Europos Sąjungos žiūrovų interesų apsaugą, transliuotojai, kuriems suteiktos išskirtinės teisės didelės visuomeninės svarbos renginių televizijos transliacijoms sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis turėtų suteikti kitiems transliuotojams teisę bendro pobūdžio žinių programose naudoti trumpas ištraukas, tinkamai atsižvelgiant į išskirtines teises. Apie tokias sąlygas reikėtų informuoti laiku, prieš didelės visuomeninės svarbos renginį, kad kiti transliuotojai turėtų pakankamai laiko pasinaudoti šia teise. Atskirais atvejais transliuotojas gali naudotis šia teise pasitelkdamas tarpininką, veikiančią jo vardu ir jo naudai. Tokias trumpas ištraukas gali naudoti bet kuris kanalas programų transliacijoms ES mastu, įskaitant sportui skirtus kanalus, ir jos neturėtų būti ilgesnės nei devyniasdešimt sekundžių.

Teisė į priegą prie trumpų ištraukų turėtų būti taikoma tarpvalstybiniu pagrindu tik tada, kai tai būtina. Todėl transliuotojas pirmiausia turėtų prašyti priegos iš toje pačioje valstybėje narėje įsisteigusio transliuotojo, turinčio išimtinės teises į tam tikrą didelės visuomeninės svarbos renginį.

Bendro pobūdžio žinių programų samprata neturėtų apimti trumpų ištraukų, įtraukiamų į pramogines laidas.

Kilmės šalies principas turėtų būti taikomas prieigai prie trumpų ištraukų ir jų perdavimui. Tarpvalstybiniu atveju tai reiškia, kad paeilui turėtų būti taikomi skirtingi teisės aktai. Pirma, prieigai prie trumpų ištraukų turėtų būti taikoma valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs pradinį signalą siunčiantis (t. y. priegą suteikiantis) transliuotojas, teisė. Tai paprastai yra valstybė narė, kurioje vyksta atitinkamas renginys. Jei valstybė narė yra sukūrusi lygiavertę teisių į priegą prie atitinkamo renginio sistemą, tos valstybės narės teisė taikoma visais atvejais. Antra, trumpų ištraukų perdavimui turėtų būti taikoma valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs trumpas ištraukas perduodantis transliuotojas, teisė.

(40) Šios direktyvos reikalavimai dėl priegos prie didelės visuomeninės svarbos renginių siekiant parengti trypus naujienų pranešimus neturėtų daryti įtakos 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo⁽¹⁾ ir susijusioms tarptautinėms konvencijoms autorių teisių ir gretutinių teisių srityje. Valstybės narės turėtų sudaryti palankesnes sąlygas prieigai prie didelės visuomeninės svarbos renginių suteikdamos prieigą prie transliuotojo signalo, kaip tai apibrėžta šioje direktyvoje. Tačiau pagal šią direktyvą jos gali pasirinkti kitas lygiavertes priemones. Tokios priemonės, *inter alia*, apima priegos prie šių renginių vietos suteikimą prieš suteikiant priegą

prie signalo. Transliuotojams neturėtų būti užkertamas kelias sudaryti išsamesnių sutarčių.

(41) Turėtų būti užtikrinta, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjų praktika teikti tiesioginio televizijos žinių programų transliavimo paslaugas užsakomuoju būdu būtų galima ir po tiesioginio perdavimo bei nereikėtų adaptuoti atskiros programos pašalinant trumpas ištraukas. Ši galimybė turėtų būti taikoma tik tuomet, kai tas pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas teikia užsakomąją identiškos televizijos programos paslaugą, kad ji negalėtų būti naudojama kuriant naujus užsakomųjų paslaugų verslo modelius, pagrįstus trumpomis ištraukomis.

(42) Užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos nuo televizijos programų transliavimo skiriasi vartotojo turimomis pasirinkimo ir kontrolės galimybėmis, taip pat savo poveikiu visuomenei⁽²⁾. Tuo pateisinamas ne toks griežtas užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimas, kuris turėtų atitikti tik pagrindines šioje direktyvoje numatytas taisykles.

(43) Dėl specifinio audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio, ypač jų poveikio formuojant žmonių nuomonę, būtina, kad vartotojai tiksliai žinotų, kas yra atsakingas už šių paslaugų turinį. Todėl valstybėms narėms svarbu užtikrinti, kad vartotojai galėtų lengvai ir tiesiogiai bet kuriuo metu gauti informaciją apie žiniasklaidos paslaugos teikėją. Kiekviena valstybė narė turėtų priimti sprendimą dėl praktinių aspektų, kaip siekti šio tikslo nedarant poveikio visoms kitoms susijusioms Bendrijos teisės nuostatoms.

(44) Žalingo audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų turinio buvimas vis dar kelia susirūpinimą teisės aktų leidėjams, žiniasklaidos pramonės atstovams ir tėvams. Atsiraa naujų iššūkių, ypač susijusių su naujomis platformomis ir naujais produktais. Todėl visoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, įskaitant komercinius audiovizualinius pranešimus, būtina nustatyti taisykles, padedančias apsaugoti fizinį, protinį ir moralinį nepilnamečių vystymąsi, taip pat žmogaus orumą.

(45) Priemonės, kurių imamasi nepilnamečių fiziniui, protiniam ir moraliniam vystymuisi bei žmogaus orumui apsaugoti, turėtų būti tinkamai suderintos su pagrindine teise laisvai reikšti savo mintis ir įsitikinimus, numatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Tokių priemonių kaip asmens atpažinimo kodų (PIN kodų), filtravimo sistemų ar ženklinimo tikslas turėtų būti užtikrinti tinkamo lygio nepilnamečių fizinio, protinio ir moralinio vystymosi ir žmogaus orumo apsaugą, ypač teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas.

⁽¹⁾ OL L 167, 2001 6 22, p. 10.

⁽²⁾ Byla C-89/04, *MEDIA kabel*.

- Rekomendacijoje dėl nepilnamečių ir žmogaus orumo apsaugos ir dėl atsakymo teisės jau pripažinta filtravimo sistemų ir ženklavimo svarba bei numatytos kelios galimos priemonės nepilnamečių naudai, pavyzdžiui, sistemingas vartotojų aprūpinimas veiksminga, atnaujinama ir lengvai naudojama filtravimo sistema, kai jie tampa paslaugų teikėjo teikiamos prieigos abonентаis, arba naudojimas specialiai vaikams skirtomis paslaugomis su automatinėmis filtravimo sistemomis.
- (46) Valstybės narės jurisdikcijai priklausantys audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai pagal 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2004/68/TVR dėl kovos su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija ⁽¹⁾ nuostatas visais atvejais turėtų laikytis draudimo platinti vaikų pornografiją.
- (47) Nė vienoje iš šia direktyva įvestų nuostatų, skirtų nepilnamečių fizinio, protinio ir moralinio vystymosi ir žmogaus orumo apsaugai, nereikalaujama, kad tų interesų apsaugai skirtos priemonės būtų būtinai įgyvendinamos valstybinėms institucijoms iš anksto patikrinant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas.
- (48) Užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos gali iš dalies pakeisti televizijos programų transliavimą. Todėl, kai įmanoma, jomis turėtų būti siekiama skatinti kurti ir platinti Europos kūrinius ir tokiu būdu aktyviai prisidėti skatinant kultūrų įvairovę. Tokia parama Europos kūriniams galėtų būti, pavyzdžiui, finansiniai įnašai, kuriais iš šių paslaugų remiamas Europos kūrinių kūrimas ir teisių į juos įsigijimas, minimali Europos kūrinių dalis užsakomųjų videofilmų kataloguose arba patrauklus Europos kūrinių pristatymas elektroniniuose programų vadovuose. Svarbu reguliariai persvarstyti su Europos kūrinių populiarinimu audiovizualinėje žiniasklaidoje susijusių nuostatų taikymą. Rengdamos šioje direktyvoje nurodytas ataskaitas, valstybės narės taip pat turėtų atsižvelgti į tokių paslaugų finansinį įnašą, kuriuo remiamas Europos kūrinių kūrimas ir teisių į juos įsigijimas, taip pat į dalį, kurią Europos kūriniai užima audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų kataloguose ir į tai, kiek vartotojai iš tiesų naudojasi Europos kūriniams, siūlomais teikiant tokias paslaugas.
- (49) Apibrėždamos „nuo transliuotojų nepriklausančius kūrėjus“, kaip nurodyta Direktyvos 89/552/EEB 5 straipsnyje, valstybės narės turėtų tinkamai atsižvelgti į tokius kriterijus: kam priklauso gamybinė bendrovė, kiek programų skiriama vienam transliuotojui ir kam priklauso antrinės teisės.
- (50) Įgyvendindamos Direktyvos 89/552/EEB 4 straipsnio nuostatas, valstybės narės turėtų skatinti transliuotojus įtraukti tinkamą dalį bendrai sukurtų Europos kūrinių ar Europos kūrinių, kurių kilmės šalis nėra valstybė narė.
- (51) Svarbu užtikrinti, kad kinematografijos kūriniai būtų transliuojami autorių teisių savininko ir žiniasklaidos paslaugų teikėjo sutartais laikotarpiais.
- (52) Užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos padidina vartotojo pasirinkimo galimybes. Todėl techniniu požiūriu išsamios komercinių audiovizualinių pranešimų taisyklės užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju nėra pagrįstos ir neturi prasmės. Nepaisant to, visi komerciniai audiovizualiniai pranešimai turėtų atitikti ne tik identifikavimo taisykles, bet ir pagrindines kokybės taisykles, kad būtų laikomasi aiškiai apibrėžtų viešosios tvarkos tikslų.
- (53) Atsakymo teisė yra tinkama teisių gynimo priemonė televizijos programų transliavimui ir taip pat galėtų būti taikoma prijungties režimo aplinkoje. Rekomendacijoje dėl nepilnamečių ir žmogaus orumo apsaugos ir dėl atsakymo teisės jau pateiktos atitinkamos gairės, kaip įgyvendinti nacionalinės teisės ar praktikos priemonės, kad būtų užtikrinta atsakymo teisė ar lygiavertės teisių gynimo priemonės prijungties režimu teikiamos žiniasklaidos srityje.
- (54) Savo aiškinamajame komunikate dėl tam tikrų reklamos nuostatų aspektų „Televizijos be sienų“ direktyvoje ⁽²⁾ Komisija pripažino, kad naujos reklamos technologijos ir rinkodaros inovacijos teikia naujų veiksmingų galimybių audiovizualiniams komerciniams pranešimams tradicinėse transliacijose, kurios leidžia geriau ir vienuodomis sąlygomis konkuruoti su užsakomųjų paslaugų inovacijomis.
- (55) Komercinės ir technologijų inovacijos suteikia vartotojams daugiau pasirinkimo galimybių ir atsakomybės naudojantis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis. Kad reguliavimas išliktų proporcingas bendrų interesų tikslams, televizijos programų transliavimo atžvilgiu reikėtų tam tikro lankstumo. Atskyrimo principas turėtų būti taikomas tik televizijos reklamai ir teleparduotuvėms, tam tikromis aplinkybėmis, jeigu valstybė narė nenusprendžia kitaip, reikėtų leisti prekių rodyimą programose ir panaikinti kai kuriuos kiekybinius apribojimus. Tačiau jei prekių rodymas yra paslėptas, jį reikėtų uždrausti. Atskyrimo principas neturėtų trukdyti naudoti naujų reklamos būdų.

⁽¹⁾ OL L 13, 2004 1 20, p. 44.

⁽²⁾ OL C 102, 2004 4 28, p. 2.

- (56) Greta praktikos, kurią apima ši direktyva, 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ⁽¹⁾ taikoma nesąžiningai komercinei praktikai, pavyzdžiui, klaidinančiai ir agresyviai veiklai audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų srityje. Be to, kadangi 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/33/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako gaminių reklamą ir rėmimą, suderinimo ⁽²⁾, draudžianti cigarečių ir kitų tabako gaminių reklamą ir rėmimą spaudoje, per informacinės visuomenės paslaugas ir radijo programas, nedarą poveikio Direktyvai 89/552/EEB, atsižvelgiant į konkrečius audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų ypatumus santykis tarp Direktyvos 2003/33/EB ir Direktyvos 89/552/EEB po šios direktyvos įsigaliojimo turėtų išlikti toks pat. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus ⁽³⁾, 88 straipsnio 1 dalis, draudžianti reklamuoti visuomenei tam tikrus vaistus, taikoma, kaip numatyta to straipsnio 5 dalyje, nepažeidžiant Direktyvos 89/552/EEB 14 straipsnio. Santykis tarp Direktyvos 2001/83/EB ir Direktyvos 89/552/EEB po šios direktyvos įsigaliojimo turėtų išlikti toks pat. Be to, ši direktyva neturėtų daryti poveikio 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistinumą ir sveikatingumą ⁽⁴⁾.
- (57) Atsižvelgiant į didesnes žiūrovų galimybes išvengti reklamos naudojant naujas technologijas, pavyzdžiui, skaitmeninius asmeninius įrašančius vaizdo grotuvus, ir didesnę televizijos kanalų pasirinkimą, išsamus reklamos tarpų reguliavimas siekiant apsaugoti žiūrovus nebėra pagrįstas. Nors šia direktyva neturėtų būti padidintas leistinos reklamos kiekis per valandą, tačiau transliuotojams turėtų būti suteikta daugiau lankstumo naudojant reklamos tarpus, kai tai neturi neigiamo poveikio programų vientisumui.
- (58) Direktyva siekiama apsaugoti ypatingą Europos televizijos pobūdį, kai pageidautina, kad reklama būtų įterpiama tarp programų, todėl ja ribojami galimi kinematografijos kūrinių ir televizijos filmų bei kai kurių kitų programų kategorijų, kurioms vis dar reikia specialios apsaugos, pertraukimai.
- (59) Iki šiol egzistavęs televizijos reklamos trukmės per dieną apribojimas buvo iš esmės teorinis. Valandinis apribojimas yra svarbesnis, nes jis taikomas ir geriausiai transliavimo laikui. Todėl reklamos trukmės per dieną apribojimas turėtų būti panaikintas, o apribojimus per valandą reikėtų ir toliau taikyti televizijos reklamos ir teleparduotuvų tarpams. Panašu, kad nebepagrįsti laiko apribojimai, taikomi teleparduotuvų ar reklamos kanalams, nes vartotojų galimybės pasirinkti padidėjo. Tačiau ir toliau taikomas 20 % televizijos reklamos tarpams ir teleparduotuvų tarpams per valandą skirto laiko apribojimas. Televizijos reklamos tarpo sąvoką reikėtų suprasti kaip televizijos reklamą, apibrėžtą Direktyvos 89/552/EEB, su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 1 straipsnio g punkte, kurios trukmė ne ilgesnė kaip 12 minučių.
- (60) Šia direktyva draudžiama paslėptų komercinių audiovizualinių pranešimų teikimas, nes jis neigiamai veikia vartotojus. Šioje direktyvoje paslėpto komercinio audiovizualinio pranešimo draudimas neturėtų būti taikomas teisėtam prekių rodymui, jei žiūrovas tinkamai informuojamas apie tai, kad rodomos prekės. Tai gali būti atlikta pranešant apie tai, kad tam tikroje programoje yra rodomos prekės, pavyzdžiui, rodant neutralų logotipą.
- (61) Prekių rodymas programose – kinematografijos kūrinių ir televizijai skirtų audiovizualinių kūrinių realybė, tačiau valstybės narės šią veiklą reglamentuoja skirtingai. Siekiant užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas ir taip padidinti Europos žiniasklaidos pramonės konkurencingumą, reikia patvirtinti prekių rodymo programose taisykles. Šioje direktyvoje pateikiamas prekių rodymo programose apibrėžimas turėtų apimti bet kokios formos komercinį audiovizualinį pranešimą, programoje matomu būdu pateikiantį nuorodą į produktą, paslaugą ar jų prekę ženklą už mokesť ar kitą panašų atlygį. Nemo-kamas prekių ar paslaugų pateikimas, pavyzdžiui, parama prekėms ar prizai, turėtų būti laikomas prekių rodymu tik tuo atveju, jei atitinkamų prekių ar paslaugų vertė yra didelė. Prekių rodymui turėtų būti taikomos tokios pat kokybės taisyklės ir apribojimai, kokie taikomi audiovizualiniams komerciniams pranešimams. Lemiamas kriterijus atskiriant rėmimą nuo prekių rodymo yra tai, kad rodant prekę nuoroda į ją įtraukiama į programos veiksmą, todėl ir Direktyvos 89/552/EEB, su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 1 straipsnio m punkte esančiame apibrėžime yra žodžiai „programos metu“. Priešingai, rėmimo nuorodos gali būti rodomos programos metu, tačiau jos nesudaro veiksmo dalies.
- (62) Prekių rodymas iš esmės turėtų būti draudžiamas. Tačiau tam tikro pobūdžio programų atveju gali būti leidžiama nukrypti nuo šios draudžiančios nuostatos pagal tai leidžiantį sąrašą. Valstybė narė turėtų turėti galimybę nuspręsti visiškai arba iš dalies netaikyti šių leidžiančių nukrypti nuostatų, pavyzdžiui, leisdama rodyti prekes tik tose programose, kurios nebuvo išimtinai sukurtos toje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

⁽²⁾ OL L 152, 2003 6 20, p. 16.

⁽³⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 67. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1901/2006 (OL L 378, 2006 12 27, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 9, su pakeitimais, padarytais OL L 12, 2007 1 18, p. 3.

(63) Be to, draudžiama remti arba rodyti prekes, jeigu jos įtakoja programų turinį taip, kad turėtų poveikį žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinei atsakomybei ir nepriklausomybei. Taip yra prekes rodant pagal temą.

(64) Asmenų su negalia ir pagyvenusių žmonių teisė dalyvauti Bendrijos socialiniame ir kultūriniame gyvenime bei būti jo dalimi yra neatsiejamai susijusi su galimybe naudotis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis. Priemonės, suteikiančios galimybę naudotis šiomis paslaugomis, turėtų apimti, bet neapsiriboti, gestų kalbą, subtitravimą, akustinių vaizdų aprašymą ir lengvai suprantamo meniu sukūrimą.

(65) Pagal valstybėms narėms Sutartimi numatytas pareigas jos yra atsakingos už šios direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę ir veiksmingą jos įgyvendinimą. Jos, remdamosi savo teisinėmis tradicijomis ir sukurtomis struktūromis, gali laisvai pasirinkti tinkamas priemones ir visų pirma savo kompetentingų nepriklausomų reguliavimo įstaigų formą, kad galėtų nešališkai ir skaidriai atlikti savo darbą įgyvendindamos šią direktyvą. Konkrečiau, valstybių narių pasirinktos priemonės turėtų padėti skatinti žiniasklaidos plūralizmą.

(66) Tinkamam šios direktyvos taikymui užtikrinti būtinas glaudus kompetentingų valstybių narių reguliavimo įstaigų ir Komisijos bendradarbiavimas. Taip pat ypatingai svarbus glaudus valstybių narių bendradarbiavimas bei valstybių narių reguliavimo įstaigų bendradarbiavimas siekiant nustatyti poveikį, kurį vienoje valstybėje narėje įsisteigę transliuotojai gali daryti kitai valstybei narėi. Kai licencijavimo procedūros numatytos nacionalinėje teisėje ir jei tai susiję su daugiau nei viena valstybe narė, pageidautina, kad prieš suteikiant tokias licencijas vyktų atitinkamų nacionalinių institucijų tarpusavio konsultacijos. Šis bendradarbiavimas turėtų apimti visas direktyva 89/552/EEB, su pakeitimais, padarytais šia direktyva, ir ypač jos 2, 2a ir 3 straipsniais koordinuojamas sritis.

(67) Kadangi šios direktyvos tikslų, būtent sukurti audiovizualinių žiniasklaidos paslaugų erdvę be vidaus sienų tuo pačiu užtikrinant aukšto lygio bendro intereso tikslų apsaugą, ypač nepilnamečių bei žmogaus orumo apsaugą ir žmonių su negalia teisių skatinimą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(68) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kuriose kuo geriau atsispindėtų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktis, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 89/552/EEB iš dalies keičiama taip:

1. Pavadinimas pakeičiamas taip:

„1989 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva)“.

2. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – tai:

— paslauga, apibrėžta Sutarties 49 ir 50 straipsniuose, už kurią redakcinę atsakomybę prisiima žiniasklaidos paslaugų teikėjas ir kurios pagrindinis tikslas – informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas plačiai visuomenei elektroninių ryšių tinklais, apibrėžtais Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte. Tokios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos – tai televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta šio straipsnio e punkte, arba užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kaip apibrėžta šio straipsnio g punkte,

ir (arba)

— komercinis audiovizualinis pranešimas,

b) programa – vaizdų, perteikiančių judesį, lydimą arba nelydimą garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą žiniasklaidos paslaugų teikėjo nustatyta tvarkaraštyje arba kataloge, kurių forma bei turinys prilygsta televizijos programų formai ir turiniui. Pavyzdžiui, tokios programos apima vaidybinio filmo trukmės filmus, sporto renginius, situacijų komedijas, dokumentinius filmus, programas vaikams ir originalius dramos kūrinius;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- c) redakcinė atsakomybė – veiksminga kontrolė tiek atrenkant programas, tiek ir jas išdėstant chronologine tvarka televizijos programų transliavimo atveju, ar pateikiant kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo atveju. Redakcinė atsakomybė nebūtinai reiškia pagal nacionalinę teisę numatomą teisinę atsakomybę už teikiamų paslaugų turinį;
- d) žiniasklaidos paslaugų teikėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris prisiima redakcinę atsakomybę už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir sprendžia, kokia tvarka jis organizuojamas;
- e) televizijos programų transliavimas arba televizijos programos (t. y. linijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga) – audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta vienu metu žiūrėti programas pagal programų tvarkaraštį;
- f) transliuotojas – televizijos programų žiniasklaidos paslaugų teikėjas;
- g) užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga (t. y. nelinijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga) – audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta žiūrėti programas vartotojo pasirinktu laiku ir jo individualiu prašymu pagal žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą programų katalogą;
- h) komercinis audiovizualinis pranešimas – vaizdai, lydimi arba nelydimi garso, skirti tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar fizinio arba juridinio asmens, vykdančio ekonominę veiklą, vardą. Tokie vaizdai lydi programą arba yra į ją įtraukiami už užmokestį arba kitą panašų atlygį ar savireklamos tikslais. Komercinių audiovizualinių pranešimų formos apima, *inter alia*, televizijos reklamą, rėmimą, teleparduotuves ir prekių rodymą;
- i) televizijos reklama — už mokesčių ar kitą panašų atlygį bet kokia forma transliuojama informacija arba informacija, kurią savireklamos tikslais teikia prekyba, verslu, amatu ar profesine veikla besiverčianti viešoji ar privati įmonė arba fizinis asmuo, siekdamai atlygintinai reklamuoti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ir pareigas;
- j) paslėptas komercinis audiovizualinis pranešimas – atvejai, kai programose žodžiais ar vaizdais yra pateikiamos prekių gamintojo ar paslaugų teikėjo prekės, paslaugos, pavadinimas, prekės ženklas ar veikla ir kai žiniasklaidos paslaugų teikėjas tai daro dėl reklamos, o visuomenę toks pateikimo pobūdis gali klaidinti. Toks pateikimas yra laikomas sąmoningu, ypač kai tai daroma už mokesčių ar kitą panašų atlygį;
- k) rėmimas – bet kokia pagalba, kurią viešoji ar privati įmonė arba fizinis asmuo, nedalyvaujantys teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas ar kuriant audiovizualinius kūrinius, teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms arba programoms finansuoti, siekdami garsinti savo vardą, prekės ženklą, įvaizdį, veiklą ar produktus;
- l) teleparduotuvė – už mokesčių visuomenei transliuojami tiesioginiai siūlymai siekiant tiekti prekes ar teikti paslaugas, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ar pareigas;
- m) prekių rodymas – bet kokios formos komercinis audiovizualinis pranešimas, kuriame už mokesčių ar kitą panašų atlygį pateikiama informacija apie produktą, paslaugą ar jų prekės ženklą ar nuoroda į juos, taip, kad ji būtų aiškiai rodoma programos metu;
- n) i) Europos kūriniai – tai:
- kūriniai, kurių kilmės šalis yra valstybės narės,
  - kūriniai, kurių kilmės šalis yra Europos trečiosios valstybės, esančios yra Europos Tarybos Europos konvencijos dėl televizijos be sienų šalimis, ir kurie atitinka ii punkto reikalavimus,
  - kūriniai, bendrai sukuriami pagal Bendrijos ir trečiųjų šalių sudarytus susitarimus, susijusius su audiovizualiniu sektoriumi, ir atitinkantys kiekviename iš tų susitarimų apibrėžtus reikalavimus,
  - antros ir trečios įtraukos nuostatų taikymas yra su sąlyga, kad kūriniams, kurių kilmės šalis yra valstybės narės, atitinkamoje trečiojoje šalyje netaikomos diskriminacinės priemonės.

ii) i punkto pirmoje ir antroje įtraukose minėti kūriniai yra kūriniai, kuriuos iš esmės sukuria autoriai ir kūrėjai, gyvenantys i punkto pirmoje ir antroje įtraukose minėtose vienoje ar daugiau valstybių, jeigu tie kūriniai atitinka vieną iš toliau nurodytų trijų sąlygų:

— juos sukuria vienas ar daugiau vienoje ar daugiau minėtų valstybių įsisteigusių kūrėjų, arba

— kūrinių kūrimui vadovauja ir jų kūrimą kontroliuoja vienas ar daugiau vienoje ar daugiau minėtų valstybių įsisteigusių kūrėjų, arba

— tų valstybių bendrų kūrėjų įnašas į visas bendros gamybos išlaidas yra didžiausias ir bendros gamybos nekontroliuoja vienas ar daugiau kitose nei minėtos valstybės įsisteigusių kūrėjų.

iii) Kūriniai, kurių pagal i punktą negalima laikyti Europos kūriniais, tačiau kurie yra sukurti remiantis valstybių narių ir trečiųjų šalių sudarytomis dvišalėmis bendros gamybos sutartimis, yra laikomi Europos kūriniais, jeigu Bendrijos kūrėjų indėlis sudaro didžiąją bendrų gamybos išlaidų dalį ir jeigu gamybos nekontroliuoja vienas ar daugiau ne valstybių narių teritorijoje įsisteigusių kūrėjų.“

3. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad visos jos jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos atitiktų visuomenei skirtoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms toje valstybėje narėje taikomas teisės sistemos taisykles.

2. Šioje direktyvoje valstybės narės jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai yra:

a) tie, kurie įsisteigę toje valstybėje narėje pagal 3 dalį; arba

b) tie, kuriems taikoma 4 dalis.

3. Šioje direktyvoje žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu valstybėje narėje tokiais atvejais:

a) žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje ir redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami toje valstybėje narėje;

b) kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, o redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami kitoje valstybėje narėje, jis yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje žymi jo audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą. Jei žymi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą abiejose valstybėse narėse, tai žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra jo pagrindinė buveinė. Jei žymi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis nevykdo veiklos nė vienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje jis pradėjo savo veiklą laikydamasis tos valstybės narės teisės, jeigu jis palaiko nuolatinius ir veiksmingus ekonominius ryšius su ta valstybe nare;

c) kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje, tačiau sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami trečiojoje šalyje arba atvirkščiai, tai jis laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, jeigu didžioji audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą toje valstybėje narėje.

4. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems netaikomos 3 dalies nuostatos, laikomi priklausančiais tos valstybės narės jurisdikcijai šiais atvejais:

a) jie naudojami toje valstybėje narėje esančiu ryšiu su palydovu;

b) jie nesinaudoja toje valstybėje narėje esančiu ryšiu su palydovu, bet naudojami tai valstybei priklausančiais ryšio palydovo pajėgumais.

5. Jei pagal 3 ir 4 dalis negalima nuspręsti, kurios valstybės narės jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, tai kompetentinga valstybe nare bus laikoma ta, kurioje žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra įsisteigęs pagal Sutarties 43–48 straipsnius.

6. Ši direktyva netaikoma išimtinai trečiosioms šalims skirtoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, kurių standartinė vartotojų įranga tiesiogiai ar netiesiogiai negali priimti vienos ar daugiau valstybių narių gyventojai.“

4. 2a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja jų perdavimo iš kitų valstybių narių dėl priešasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis.“

b) 2 dalyje įvadinė frazė ir a punktas pakeičiami taip:

„2. Televizijos programų transliavimo atžvilgiu valstybės narės gali laikinai nesilaikyti 1 dalies nuostatų, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) jei kitos valstybės narės transliuojamos televizijos programos akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 22 straipsnio 1 arba 2 dalis ir (arba) 3b straipsnį;“

c) įrašomos šios dalys:

„4. Užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju valstybės narės konkrečios paslaugos atžvilgiu gali imtis priemonių, kuriomis nukrypstama nuo 1 dalies nuostatų, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) priemonės yra:

i) būtinos dėl vienos iš toliau išvardytų priežasčių:

— viešosios tvarkos, ypač nusikaltimų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ir persekiojimo už juos baudžiamąja tvarka, įskaitant nepilnamečių apsaugą ir kovą su bet kokių neapykantos skatinimu dėl rasės, lyties, religinių įsitikinimų ar tautybės bei atskirų asmenų žmogiškojo orumo žeminimą,

— visuomenės sveikatos apsaugos,

— visuomenės saugumo, įskaitant valstybės saugumo ir gynybos užtikrinimą,

— vartotojų, įskaitant investuotojus, apsaugos;

ii) taikomos užsakomajai audiovizualinės žiniasklaidos paslaugai, kuri prieštarauja tikslams, nurodytiems i papunktyje, arba kuri kelia rimtą ir didelį pavojų, kad šių tikslų nebus paisoma;

iii) proporcingos tiems tikslams;

b) prieš imdamasi šių priemonių ir netrukdydama teismo procesui, įskaitant preliminarų procesą ir baudžiamojo tyrimo metu atliktus veiksmus, valstybė narė:

— paprašė valstybės narės, kurios jurisdikcijai priklauso paslaugų teikėjas, imtis priemonių, ir pastaroji tokių priemonių nesiėmė arba jos buvo nepakankamos,

— pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso paslaugų teikėjas, apie ketinimą imtis tokių priemonių.

5. Skubos atveju valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio 4 dalies b punkte numatytų sąlygų. Tokiu atveju apie priemonės reikia kuo greičiau pranešti Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso paslaugos teikėjas, taip pat nurodyti priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubus atvejis.

6. Nedarydama poveikio valstybės narės galimybei taikyti 4 ir 5 dalyje nurodytas priemones, Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Bendrijos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad priemonės nesuderinamos su Bendrijos teise, ji paprašo tos valstybės narės nesiimti siūlomų priemonių arba skubiai nustoti jas taikyti.“

5. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai šia direktyva koordinuojamose srityse laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių, su sąlyga, kad šios taisyklės atitinka Bendrijos teisės nuostatas.

2. Tais atvejais, kai valstybė narė:

- a) pasinaudojo laisve pagal 1 dalį priimti išsamesnes ar griežtesnes bendro visuomenės intereso taisykles, ir
- b) nustato, kad kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausantis transliuotojas transliuoja televizijos programą, kurios visa arba didžioji dalis skirta jos teritorijai,

ji gali susisiekti su jurisdikciją turinčia valstybe nare siekiant abi puses tenkinančio bet kokios iškeltos problemos sprendimo. Gavusi pagrįstą pirmosios valstybės narės prašymą, jurisdikciją turinti valstybė narė kreipiasi į transliuotoją su prašymu laikytis konkrečius bendrus visuomenės interesus ginančių taisyklių. Jurisdikciją turinti valstybė narė praneša pirmajai valstybei narei apie pasiektus rezultatus per du mėnesius po šio prašymo. Bet kuri valstybė narė gali paprašyti, kad atvejį išnagrinėtų pagal 23a straipsnį įsteigtas kontaktinis komitetas.

3. Kai pirmoji valstybė narė nustato:

- a) kad taikant 2 dalį pasiekti rezultatai nėra pakankami; ir
- b) kad konkretus transliuotojas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje nare siekdamas išvengti griežtesnių taisyklių šia direktyva koordinuojamose srityse, kurios jam būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs pirmojoje valstybėje nareje,

ji gali imtis tinkamų priemonių prieš atitinkamą transliuotoją.

Tokios priemonės turi būti objektyviai būtinos, taikomos nediskriminuojant ir proporcingos tikslams, kurių jomis siekiama.

4. Valstybė narė gali imtis priemonių pagal 3 dalį tik tokiu atveju, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) valstybė narė pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs transliuotojas, apie ketinimą imtis minėtų priemonių, kartu nuroydamą priežastis, kuriais ji grindžia savo vertinimą, ir
- b) Komisija nusprendė, kad priemonės dera su Bendrijos teise, ir kad vertinimai, kuriuos valstybė narė atliko pagal 2 ir 3 dalis imdamasi šių priemonių, yra teisingai pagrįsti.

5. Gavusi 4 dalies a punkte numatytą pranešimą, Komisija per tris mėnesius priima sprendimą. Jei Komisija nusprendžia, kad priemonės nesuderinamos su Bendrijos teise, tai atitinkama valstybė narė pasiūlytų priemonių nesiima.

6. Valstybės narės pagal savo teisės aktus tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai veiksmingai laikytųsi šios direktyvos nuostatų.

7. Valstybės narės šia direktyva koordinuojamose srityse skatina, kiek tai leidžiama pagal jų teisinės sistemas, nacionalinio lygio bendro reguliavimo ir (arba) savireguliacinio režimus. Šie režimai turi būti tokie, kad užtikrintų veiksmingą taisyklių įgyvendinimą ir juos plačiai remtų pagrindinės suinteresuotos šalys atitinkamose valstybėse narese.

8. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, Direktyva 2000/31/EB taikoma visais atvejais. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, kilus Direktyvos 2000/31/EB ir šios direktyvos nuostatų prieštaravimams, turi būti vadovaujama šios direktyvos nuostatomis.“

6. 3a straipsnis išbraukiamas.

7. Įrašomas šis IIa skyrius:

„IIA SKYRIUS

VISOMS AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS

3a straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai sudarytų paslaugų gavėjams galimybę nesudėtingai, tiesiogiai ir nuolat gauti bent šią informaciją:

- a) žiniasklaidos paslaugų teikėjo pavadinimą;
- b) geografinį adresą, kuriuo žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra įsisteigęs;
- c) žiniasklaidos paslaugų teikėjo duomenis, įskaitant jo elektroninio pašto adresą ar tinklavietės adresą, pagal kuriuos į jį galima greitai, tiesiogiai ir veiksmingai kreiptis;
- d) atitinkamais atvejais – kompetentingas reguliavimo ar priežiūros įstaigas.

3b straipsnis

Valstybės narės tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos nekurstytų neapykantos dėl rasės, lyties, religijos, tautybės ar pilietybės.

3c straipsnis

Valstybės narės skatina jų jurisdikcijai priklausančius žiniasklaidos paslaugų teikėjus užtikrinti, kad jų paslaugos palaipsniui taptų prieinamos žmonėms, turintiems regėjimo ar klausos negalią.

3d straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai neperduotų kinematografijos kūrinių kitu laikotarpiu nei buvo susitarta su teisių turėtojais.

3e straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos teikėjų perduodami komerciniai audiovizualiniai pranešimai atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) galima iš karto atpažinti, kad tai yra komercinis audiovizualinis pranešimas. Paslėpti komerciniai audiovizualiniai pranešimai draudžiami;

b) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose negali būti naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;

c) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose negali būti:

i) žmogaus orumo žeminimo;

ii) jokių diskriminavimo dėl lyties, rasės ar etninės kilmės, tautybės, pilietybės, religijos arba tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos apraiškų arba skatinimo;

iii) sveikatai ar saugai pavojingo elgesio skatinimo;

iv) aplinkai ypač žalingo elgesio skatinimo;

d) draudžiami bet kokie komerciniai audiovizualiniai pranešimai, skirti cigarečių ir kitų tabako gaminių reklamai;

e) alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai audiovizualiniai pranešimai negali būti konkrečiai skirti nepilnamečiams ir neturi skatinti besaikio tokių gėrimų vartojimo;

f) draudžiami vaistų bei gydymo būdų, kurie valstybės narėse, kurių jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų tiekėjas, galimi tik pagal receptus, reklamai skirti audiovizualiniai komerciniai pranešimai;

g) komerciniai audiovizualiniai pranešimai negali daryti žalingo fizinio ar moralinio poveikio nepilnamečiams. Todėl pasinaudojant nepilnamečių nepatyrimu ir patikimumu komerciniais audiovizualiniais pranešimais negalima tiesiogiai skatinti juos pirkti ar išsinuomoti produktą ar paslaugą, tiesiogiai skatinti nepilnamečius įtikinti savo tėvus ar kitus asmenis pirkti reklamuojamas prekes ar paslaugas, naudotis ypatingu nepilnamečių pasitikėjimu tėvais, mokytojais ar kitais asmenimis arba juose be reikalo rodyti į pavojingą padėtį patekusių nepilnamečius.

2. Valstybės narės ir Komisija skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus kurti elgesio kodeksus dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie lydi vaikams skirtas programas arba yra įtraukti į tokias programas, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos/natrio ir cukrų, kurių nerekomenduojama vartoti per daug.

3f straipsnis

1. Remiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos ar programos atitinka šiuos reikalavimus:

a) jokiais aplinkybėmis jų turinio, o televizijos programų transliavimo metu – jų rodymo laiko, negalima įtakoti taip, kad būtų įtakojama žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinė atsakomybė ir nepriklausomybė;

b) jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, ypač darant specialias reklamines nuorodas į šias prekes ar paslaugas;

c) žiūrovai turi būti aiškiai informuojami apie esamą rėmimo susitarimą. Programos pradžioje, jos metu ir (arba) pabaigoje tinkamu būdu pateikiant rėmėjo pavardę (pavadinimą), logotipą ir (arba) kitą ženklą, pavyzdžiui, nuorodą į jo produktą (-us) ar paslaugą (-as) arba jų skiriamąjį ženklą būtina aiškiai parodyti, kad programa yra remiama.

2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų arba programų negali remti įmonės, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių gamyba arba pardavimas.

3. Jei įmonės, kurių veikla apima medicinos produktų gamybą arba pardavimą ir gydymą, remia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas arba programas, tai jose gali būti reklamuojamas įmonės vardas ar jos įvaizdis, tačiau negalima reklamuoti konkrečių medicinos produktų ar gydymo būdų, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.

4. Žinių ir naujienų programos negali būti remiamos. Valstybės narės gali uždrausti rodyti rėmėjų logotipą programose vaikams, dokumentiniuose filmuose ir religinio turinio programose.

3g straipsnis

1. Prekių rodymas programose draudžiamas.

2. Jei valstybė narė nenusprendžia kitaip, nukrypstant nuo 1 dalies prekių rodymas leidžiamas:

— kinematografijos kūriniuose, audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms sukurtuose filmuose ir serialuose, sporto programose ir lengvo turinio pramoginėse programose, arba

— kai nėra užmokesčio, tikrai nemokamai teikiamos kai kurios prekės ar paslaugos, pavyzdžiui, parama prekėms ir prizai, siekiant juos įtraukti į programą.

Pirmoje įtraukoje numatyta leidžianti nukrypti nuostata netaikoma vaikams skirtoms programoms.

Programos, į kurias įtrauktas prekių rodymas, turi atitikti bent visus šiuos reikalavimus:

a) jokiais aplinkybėmis negalima daryti tokios įtakos jų turiniui, o televizijos programų transliavimo metu – jų rodymo laikui, kad padaryta įtaka žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinei atsakomybei ir nepriklausomybei;

b) jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, ypač darant specialias reklamines nuorodas į šias prekes ar paslaugas;

c) jose negali būti nepagrįstai didinamas konkretaus produkto pastebimumas;

d) žiūrovai turi būti aiškiai informuojami apie prekių rodyimą. Kad žiūrovas nebūtų klaidinamas, apie prekių rodyimą turi būti aiškiai informuojama programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodyimą po reklamos pertraukos.

Darydamos išimtį valstybės narės gali netaikyti pirmiau d punkte išdėstytų reikalavimų, jei konkrečios programos nekūrė arba neužsakė sukurti pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba su žiniasklaidos paslaugų teikėju susijusi bendrovė.

3. Bet koku atveju programose negali būti rodomos šios prekės:

— tabako gaminiai ar cigaretės arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių gamyba arba pardavimas, produktai, arba

— konkretūs medicinos produktai ar gydymo būdai, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.

4. 1, 2 ir 3 dalies nuostatos taikomos tik programoms, sukurtoms po 2009 m. gruodžio 19 d.“

8. Įterpiamas šis skyrius:

„IIB SKYRIUS

TIK UŽSAKOMOSIOMS AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS

3h straipsnis

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurios galėtų rimtai pakenkti fiziniam, protiniam ar moraliniam nepilnamečių vystymuisi, būtų teikiamos tik tokiu būdu, kuris užtikrintų, jog nepilnamečiai tokiu užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų paprastai negalėtų klausytis ar žiūrėti.

3i straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai įmanoma, jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos užsakomosios audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos tinkamomis priemonėmis skatintų galimybes kurti Europos kūrinius ir su jais susipažinti. Toks skatinimas galėtų būti susijęs, *inter alia*, su finansiniu įnašu, kuriuo iš tokių paslaugų remiamas Europos kūrinių kūrimas ir teisių į juos įsigijimas arba Europos kūrinių dalis ir (arba) jų garsinimas užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų programų kataloge.

2. Ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 19 d. ir vėliau kas ketverius metus valstybė narė pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitą.

3. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir nepriklausomu tyrimu, atsižvelgdama į rinką, technologijų pažangą ir kultūrinės įvairovės skatinimo tikslą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 dalies taikymo pranešimą.“

9. Įterpiamas šis skyrius:

„IIC SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL IŠSKIRTINĖS TEISĖS IR TRUMPŲ NAUJIENŲ PRANEŠIMŲ TEIKIMO TRANSLIUOJANT TELE-VIZIJOS PROGRAMAS

3j straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė gali imtis Bendrijos teisės aktus atitinkančių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijai priklausančios transliuotojai, pasinaudodami išskirtine teise, renginių, kurie tos valstybės narės laikomi itin reikšmingais visuomenei, netransliuotų taip, kad žymi tos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų jų nemokamai matyti tiesiogiai ar žiūrėdami įrašytą. Jei valstybė narė imasi tokių priemonių, tai ji sudaro atitinkamų nacionalinių ar nenacionalinių renginių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą. Sąrašas turi būti sudaromas aiškiai, nedviprasmiškai ir tinkamu laiku. Atlikdama šį darbą, atitinkama valstybė narė taip pat nusprendžia, ar turėtų būti vykdoma viso renginio ar jo dalies tiesioginė transliacija, arba, jei to reikia arba dėl objektyvių priežasčių būtų geriau visuomenei, būtų rodomas viso renginio ar jo dalies įrašas.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi ar ketina imtis pagal 1 dalį. Per tris mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija patikrina, ar tos priemonės dera su Bendrijos teise, ir praneša apie jas kitoms valstybėms narėms. Ji paprašo komiteto, įsteigto pagal 23a straipsnio nuostatas, nuomonės. Paskui informacija apie taikomas priemones paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir ne rečiau kaip kartą per metus paskelbiamas bendras valstybėse narėse taikomų priemonių sąrašas.

3. Valstybės narės, taikydamos tinkamas priemones ir vadovaudamosi savo teisės aktais, užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios transliuotojai nesinaudotų po šios direktyvos paskelbimo dienos nusipirktomis išskirtinėmis teisėmis taip, kad žymi kitos valstybės narės gyventojų dalis nebegalėtų nemokamai matyti 1 ir 2 dalyse apibrėžtų tos kitos valstybės narės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų renginių arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, visų ar dalies vėliau transliuojamų nemokamų televizijos įrašų, kuriuos valstybė narė apibrėžia pagal 1 dalį.

3k straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi Bendrijoje įsisteigę transliuotojai, norintys parengti trumpus naujienų pranešimus, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis turėtų prieigą prie didelės visuomeninės svarbos renginių, kurie išskirtinėmis teisėmis transliuojami jų jurisdikcijai priklausančio transliuotojo.

2. Jeigu kitas transliuotojas, įsisteigęs toje pačioje valstybėje narėje kaip ir priegios prašantis transliuotojas, įgijęs išskirtinių teisių, susijusių su tam tikru didelės visuomeninės svarbos renginiu, priegios turi būti prašoma iš šio transliuotojo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad tokia prieiga būtų garantuojama leidžiant transliuotojams laisvai pasirinkti trumpas ištraukas iš perduodančio transliuotojo signalo ir, išskyrus atvejus, kai to neįmanoma atlikti dėl praktinių priežasčių, nurodant bent jų šaltinį.
4. Kaip alternatyvą 3 daliai valstybės narės gali nustatyti lygiavertę sistemą, kuri kitomis priemonėmis leistų užtikrinti prieigą sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminuojančiomis sąlygomis.
5. Trumpos ištraukos naudojamos tik bendro pobūdžio žinių programose ir gali būti naudojamos teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas tik tuo atveju, jei tą pačią programą netiesioginės transliacijos forma siūlo tas pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas.
6. Nedarydamos poveikio 1–5 dalims valstybės narės, laikydamosi savo teisės sistemos ir teisinės praktikos, užtikrina, kad būtų nustatyti su tokių trumpų ištraukų pateikimu susiję būdai ir sąlygos, visų pirma kompensavimo priemonės, ilgiausia trumpų ištraukų trukmė ir jų perdavimo laiko ribos. Jei numatyta kompensacija, tai ji negali būti didesnė už papildomas sąnaudas, tiesiogiai patirtas teikiant prieigą.“
10. 4 straipsnio 1 dalyje žodžiai „vykdydami 6 straipsnio reikalavimus“ išbraukiami.
11. 6 ir 7 straipsniai išbraukiami.
12. IV skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:
- „TELEVIZIJOS REKLAMA IR TELEPARDUOTUVĖS“.**
13. 10 straipsnis keičiamas taip:
- „10 straipsnis*
1. Televizijos reklama ir teleparduotuvės turi būti lengvai atpažįstamos ir atskiriamos nuo redakcinio programos turinio. Neapribojant naujų reklamos technologijų naudojimo, televizijos reklama ir teleparduotuvė optinėmis ir (arba) akustinėmis, ir (arba) erdvinėmis priemonėmis turi būti pakankamai atskiriamos nuo kitų programos dalių.
2. Atskiri reklamos ir teleparduotuvės intarpai, išskyrus sporto renginių perdavimo metu, turi likti išimtimi.“
14. 11 straipsnis pakeičiamas taip:
- „11 straipsnis*
1. Valstybės narės užtikrina, kad įterpiant televizijos reklamą ar teleparduotuvę programų metu nebūtų pakenkta programų vientisumui, atsižvelgiant į natūralias programos pertraukas ir jos trukmę bei pobūdį, bei nebūtų pažeidžiamos teisių turėtojų teisės.
2. Perduodant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir naujienų programas televizijos reklama ir (arba) teleparduotuvė gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip trisdešimtys minučių laikotarpį. Perduodant vaikams skirtas programas, televizijos reklama ir (arba) teleparduotuvė gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip trisdešimtys minučių laikotarpį, jeigu numatoma jos trukmė yra ilgesnė nei 30 minučių. Televizijos reklama ar teleparduotuvė negali būti įterpiamos į religines apeigas.“
15. 12 ir 13 straipsniai išbraukiami.
16. 14 straipsnio 1 dalis išbraukiama.
17. 16 ir 17 straipsniai išbraukiami.
18. 18 straipsnis pakeičiamas taip:
- „18 straipsnis*
1. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikas per vieną astronominę valandą neturi viršyti 20 %.
2. 1 dalis netaikoma paties transliuotojo pranešimams apie savo programas ir pagalbiniams su tomis programomis tiesiogiai susijusiems elementams, rėmimo pranešimams ir prekių rodymui.“
19. 18a straipsnis pakeičiamas taip:
- „18a straipsnis*
- Teleparduotuvės turi būti aiškiai išskiriamos optinėmis ir akustinėmis priemonėmis ir nepertraukiamai trukti ne mažiau kaip penkiolika minučių.“

20. 19 straipsnis pakeičiamas taip: direktyvos nuostatomis, ypač jos 2, 2a ir 3 straipsniais, taikyti.“
- „19 straipsnis
- Šios direktyvos nuostatos *mutatis mutandis* taikomos televizijos kanalams, skirtiems tik reklamai ir teleparduotuvėms, taip pat televizijos kanalams, skirtiems tik savireklamai. Šiems kanalams netaikomas III skyrius, 11 straipsnis ir 18 straipsnis.“
21. 19a straipsnis išbraukiamas.
22. 20 straipsnis pakeičiamas taip:
- „20 straipsnis
- Nedarant poveikio 3 straipsniui, valstybės narės, deramai atsižvelgdamos į Bendrijos teisę, televizijos programų, kurios skirtos tik šalies teritorijai ir kurių negali tiesiogiai ar netiesiogiai žiūrėti vienos ar daugiau kitų valstybių narių visuomenė, transliavimo atžvilgiu gali nustatyti kitokias sąlygas nei išdėstytos 11 straipsnio 2 dalyje ir 18 straipsnyje.“
23. V skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:
- „NEPILNAMEČIŲ APSAUGA TRANSLIUOJANT TELEVIZIJOS PROGRAMAS“.
24. 22a ir 22b straipsniai išbraukiami.
25. VI skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:
- „SU TELEVIZIJOS PROGRAMOMIS SUSIJUSI ATSAKOMO TEISĖ“.
26. 23a straipsnio 2 dalies e punktas pakeičiamas taip:
- „e) padėti valstybėms narėms ir Komisijai keisti informacija apie padėtį ir pokyčius reguliavimo veikloje, susijusioje su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, atsižvelgiant į Bendrijos audiovizualinę politiką ir atitinkamus pokyčius technikos srityje;“.
27. Įterpiamas šis skyrius:
- „VIB SKYRIUS
- VALSTYBIŲ NARIŲ REGULIAVIMO ĮSTAIGŲ BENDRADARBIAVIMAS**
- 23b straipsnis
- Valstybės narės imasi tinkamų priemonių teikti viena kitai ir Komisijai, visų pirma per savo kompetentingas nepriklausomas reguliavimo įstaigas, informaciją, reikalingą šios
28. 25 ir 25a straipsniai išbraukiami.
29. 26 straipsnis pakeičiamas taip:
- „26 straipsnis
- Ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pranešimą apie šios direktyvos taikymą ir, jei reikia, teikia pasiūlymus, kurie padėtų ją pritaikyti prie pokyčių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srityje, ypač atsižvelgiant į naujausias technologijų pažangą, sektoriaus konkurencingumą ir žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo lygius visose valstybėse narėse.
- Šiame pranešime taip pat įvertinamas televizijos reklamos, lydinčios vaikams skirtas programas arba įtrauktos į šias programas, klausimas, ypač tai, ar šioje direktyvoje nustatytos kiekybinės ir kokybinės taisyklės suteikė reikiamo lygio apsaugą.“
- 2 straipsnis
- 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo ⁽¹⁾ iš dalies keičiamas taip:
- Priedo „Direktyvos ir reglamentai“, patenkančio į 3 straipsnio a punkto taikymo sritį, 4 punktas pakeičiamas taip:
- „4. 1989 m. spalio 3 d. Tarybos ir Europos Parlamento direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (*) 3h–3i straipsniai ir 10–20 straipsniai. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB (**).
- (*) OL L 298, 1989 10 17, p. 23.
- (**) OL L 332, 2007 12 18, p. 27“.
- 3 straipsnis
1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 19 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.
- (1) OL L 364, 2004 12 9, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/29/EB.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2007 m. gruodžio 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LOBO ANTUNES
